

Велики поздрав Википедијанцима и драгим гостима овог сусрета.

Као корисник Википедије могу се приближити многобројнима који имају само речи хвале што је заживела племенита идеја са великим ентузијазмом сарадника широм света. По мом личном убеђењу то је заоставштина за будућност, а за савременике сагледавање како свет функционише и подстрек његовом усавршавању. Највећа ствар је у томе што није привилегија само експерата, већ свих добронамерних људи на планети Земљи. Од почетка потхрањивања чланцима и другим прилозима којима су многима помогле у сазнању, а честитам сарадницима на очишћеним и злонамерним прилозима, који су ме доводили у сумњу да ли да верујем у тачност или не. Данас је то лепо регулисано са одредницама и појединим ставкама, а оне које нису 100% разјашњене и објављене због ауторског права, или што захтева обимно истраживање које краде драгоцену време и излаже сарадника материјалним трошковима у потпуној реализацији чланка, означена је црвеном бојом.

То ме је нагнало на размишљање ко су ти Википедијанци, који је њихов ниво образовања и социјални статус. Из начина писања чланка, то су огромном већином млади људи, људи са великим капацитетом стваралаштва, који траже своје окриље под сунцем, са скромношћу надокнађују радовима у Википедији очекујући да ће им се пружити шанса да дођу до изражаја и створе далеко више него што им се пружа тренутна прилика. Већином су студенти пред дипломским или су већ завршили студије у нади да ће наћи посао, а у међувремену стварају чланке за Википедију. Ту се и крије једна племенитост сарадника са сазнањем да су њихови радови сваком доступни. Већина је суочена са материјалним проблемом преживљавања, а њихово заснивање породице постаје велики изазов. Куповна моћ код многих је сведена на крајњи минимум, чак и за рачунарске доградње са којих шаљу своје прилоге. Нико из своје скромности неће гласно да се пожали, што није у могућности да пружи још више, а неискоришћени потенцијал који носе у себи полако одумире што је у суштини велики губитак у стваралачком ентузијазму. То се односи и на старије генерације, које су радиле и стварале, али у својој земљи где се преплићу разни друштвени уређивачки системи, (било који друштвени систем увек је имао форсирање својих истомишљеника у текућој политици) и најчешћој појави ситно-сопственичке психологије или још боље рећи таштине. Замислите које дугогодишње искуство стицање радом, није пренето или на неки начин сачувано, одлази са њиховом смрћу. Велики умни људи, који су задужили цивилизацију планете Земље, махом су имали мукотрпан рад и велика одрицања да би постигли, остварили и доказали своје дело. Велики је грех према младим ствараоцима пуни полета, не помоћи им у раду. Нека то буде даље усавршавање, дошколовање, или пронаћи им одговарајућа радна места, где би наставили свој рад.

Данас, сваки подухват који не доноси тренутно новац, занемарује се или никада не заживи. Колико сам приметио (по прилозима) Википедијанци су већином скромни људи, надахнути знањем и сазнањем и по мени треба им помоћи, као и озваничити степен сертификата Википедије по досадашњем раду и снази прилога. Чак и два, три „јака стручна прилога“ више вреде од 1000 „обичних“ одредница. Верујем да су донатори у могућности да помогну Википедијанцима који су се својом способношћу и радом, објављивањем на страницама Википедије, поготову из сиромашнијих земаља да ствара будуће еминентне стручне људе, сараднике са репрезентативним прилозима и можда велике донаторе. Руку на срце, овај наш балкански простор, дао је свету великане, умне људе којима је свет захвалан њеном напретку. Када би у једном моменту престали да се користе извори електричне енергије, сва светска привреда би стала – са 94%, а знамо ко је измислио ту струју, човек који је живео 150 година унапред, да не помињем Пупина, Миланковића итд. Данас у свим светским порамма великог стваралаштва, су људи са ових простора који тамо раде.

Велики умови античке Грчке, били су у сталној вези са природом, одакле су црпили сазнања. Дајем предлог донаторима, да се направи један мали Викиланд, простор где би се купила земља и објекат, за мале паре, а где би се окупљали Википедијанци из других земаља и размењивали своја искуства. Ту би били подстакнути стваралаштвом, надахнути еколошки чистом недирнутом природом, која би их подстицала на даљи рад. Богатство чистог кисеоника утиче на мождане ћелије које су главни мотор наших мисли. Уједно многи држе код куће велику архиву, којој није место у становима, већ би била на једном месту доступна свим Википедијанцима, током боравка (психичког одмора) од урбаног живота.

Ако дозволите похвалио би и поставио нека питања

- Значајно и по мени велико је олакшање поставка превода на разне језике. Постали су ми доступни колико-толико бројни текстови, али многе одреднице нису преведене. Питам се зашто су бројни текстови са одредницом на другом језику краћи или опширнији од оних на нашем језику. По мом мишљењу изворни текст, требало би да буде исти на свим језицима.
- Појавили су се многи текстови, које раније нигде нисам могао да прочитам, али усмено се о њима доста говорило. То је велика новост за енциклопедију, где се представљају чињеничне ставке као она по нашој пословици „ни по бабу, ни по стричевима“.
- Велики је проблем тај што се у средствима јавног информисања често користе текстови са Википедије, које су њени корисници са пуно труда стварали. Те радове својатају као своје дело и стичу личну материјалну корист, не цитирајући бар аутора или извор. Ово је постала пракса која се прећутно понавља.
- Мој је предлог, да се што више убацују прилози информативне графике, која може да замени велику количину писаног текста, а и сама је из дана у дан, све популарнија.

Википедија својим садржајем, већ указује на могућност да ускоро постане саставни и незаобилазни уџбеник електронског школовања.

Велика је одговорност уредника да да зелено светло да се сачувају измене које је начинио у неком чланку, јер шта ако је у појединим ставкама био пристрасан или субјективан.

Средства информисања све више користе Википедију за брзу претрагу што је велика предност у трци са временом.

Да ли ће великом архивом Википедија довести до тога да савладамо и четврту димензију? Мислим да смо на прагу тога, а верујем да ћемо у будућности господарити њоме.

Искрено речено када само помислим да смо за сада по нашим сазнањима једина жива бића у овом хладном свемиру – велика је то срећа и радост. А не заборавите све што може да се купи ЈЕФТИНО ЈЕ, јер МОЖЕ ДА СЕ КУПИ.

Желим вам много плодносног успеха и среће у раду.

Поздрављам вас УЗДРАВЉЕ

Хаџи Љубиша Гвоић